

Abstrakt:

Disertační práce se zabývá problematikou literárního kánonu, komparací požadavků maturitní zkoušky z mateřského jazyka a z literatury v České republice a ve Francii, rovněž zkoumá různé přístupy k interpretaci literárního díla a k práci s literárním textem. Disertace analyzuje, jaké jsou dovednosti a znalosti, které žák prokazuje u maturitní zkoušky, v jakém poměru je zastoupena jazyková a literární složka, jaký písemný a ústní projev je od žáka očekáván a co je výstupem maturitní zkoušky. Dále se zabývá otázkou, jakým způsobem by se mělo přistupovat k výuce literární výchovy v ČR v jednadvacátém století, na základě poznatků, které přinesla komparace českého a francouzského přístupu. V disertaci jsou rozebírána historická, kulturní i společenská východiska, jež ovlivnila dnešní vnímání literatury v obou zemích, kdy je analyzován vývoj evropského myšlení o literatuře a proměny kánonu ve vztahu k mocenským i národním zájmům. Ve výzkumné části jsou prezentovány závěry analýz českých a francouzských učebnic literární výchovy s cílem přinést srovnání různých přístupů k tematizaci a k členění učiva a také přístupů k práci s literárním textem (úryvkem literárního díla). Práce s literárním textem je ve výuce literární výchovy vnímána pozitivně vzhledem k dalšímu rozvoji školní i individuální čtení žáka nejen vzhledem k maturitní zkoušce, ale i z hlediska rozvoje jeho analytického myšlení a jeho ústního i písemného projevu.